

NAŚWIĘCIĆ (6) *vb pf*

a jasne.

inf naświecić (1). ◇ *praet 1 sg m* -m naświecił (1). ◇ *3 pl m pers* naświecili (2). ◇ *imp 2 sg* naświeć (1). ◇ *part praet act* naświeciwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Poświęcić wielu lub wiele [kogo, czego (pl a. sg rzeczownika bezpostaciowego)] (6) : NAświećże zafię Owía/ o świętym Szczepanie/ Bo fie był nie zle zrodził/ pewnie będzie tanie. *RejZwierz* 107; w łobokę [!] wielką ognia y wody naświećić/ bydło tym kropić/ y wżytki kąty w domu poczarować/ tho też rzecz pilna. *RejPos* 225v; *CzechEp* 80.

a. *Wyświęcić na kapłana* (1) : Com ya połtanowił łtanow Przi Kołczelech y Kapłanów Naświeczilku chwale Bożey *RejKup* bb6v.

b. *Uczynić świętym; iron* (2) : Papieżowie/ rozmaitych B O G O W naświećiwszy/ ludziom ku chwaleniu wytławili *NiemObr* 159; dżifiefyzy kacyrze [...] naświećili łobie niewiem iákich Hułow/ Wiklełow/ Zwinglijanow/ Serwetow/ Poltronow/ Wergeryulzow: ktorych [...] po bożnicách łwych/ wyrzuciłszy święte/ połtawiali. *ReszPrz* 43.

Formacje współrdzenne cf ŚWIĘCIĆ.

JR, LW